

P. C. Petersen: Det Lovforslag, der her behandles, gaar jo ud paa at sikre Landbruget en fast Pris for Vinterhalvaaret, og det er min Opfattelse, at Lovforslaget ved den Sikring af Priserne, det giver, vil kunne dække Omkostningerne ved Smørproduktionen. Paa den anden Side gaar Forslaget ogsaa ud paa at sikre Forbrugerne Smør til en Pris svarende til den Notering, der hidtil har været gældende her i Landet. Man kan derfor med Sandhed sige, at Lovforslaget, saa vidt det er gørligt, baade tilfredsstillter Landbrugernes Krav og sikrer Forbrugerne Smør til en rimelig Pris. Og naar man ser saadan paa det, synes jeg, at det i det store og hele er et godt Lovforslag, den højtærede Landbrugsminister er i Færd med at faa gennemført.

Den nye Smørordning har i lang Tid været drøftet ud over Landet, ganske særlig i Landbrugskredse, og i det andet høje Ting har der for nylig lydt Røster om en højere Pris, 5 Kr. eller derover. Det er der adskillige, som har ment var en mere passende Pris end den, som her fastsættes. Men det er jo gaaet i dette Tilfælde som saa ofte før, at den højtærede Landbrugsminister og Landbrugets virkelige Talsmænd er enedes om en Ordning, som Folketinget for sit Vedkommende nu har vedtaget.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, men endnu kun sige, at mit Parti tiltræder Lovforslaget, og jeg anbefaler det til hurtigt Fremme og til Vedtagelse i det høje Ting.

Rahbek: Det er jo en kendt Sag, at dette Lovforslag har mødt ikke ganske smaa Vanskeligheder, allerede inden det naaede frem til Forelæggelse for Rigsdagen. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa, da det paa nærværende Tidspunkt ikke vilde tjene noget fornuftigt Formaal. Jeg kan udtale min Tilfredshed med, at det er lykkedes at overvinde disse Vanskeligheder, selv om Lovforslaget nu foreligger i en Form, der afviger fra den, man oprindelig havde tænkt sig. Den Motivering, som Ministeren har givet for Lovforslaget baade ved Forelæggelsen i det andet høje Ting og her, kan jeg give min Tilslutning, idet jeg forstaar Ministeren saaledes, at det ikke først og fremmest er

af Hensyn til Landbrugets Rentabilitet, Lovforslaget er fremsat. Hvis dette havde været Tilfældet, forstaar jeg udmærket godt, at der kunde gøres forskellige Synspunkter gældende, men da det her drejer sig om et saa vigtigt Næringsmiddel som Smør, maa ogsaa efter min Mening selve Produktionens Opretholdelse komme i første Række; med andre Ord, der maa fastsættes en Pris til Producenterne, som staar i rimeligt Forhold til Fortjenesten paa de andre Landbrugsvarer, thi ellers risikerer vi, at Smørproduktionen gaar endnu længere ned, end det ellers vilde være Tilfældet, hvad der selvsagt vilde kunne faa meget ubehagelige Konsekvenser.

Jeg ser, at et Blad her i København, „Politiken“, som har interesseret sig meget for dette Spørgsmaal ogsaa under Sagens Forberedelse, i Dag har behandlet det ret udførligt paa sin Handelsside og kommer til det Resultat, at Faren for en Nedgang i Smørproduktionen ikke skulde være saa stor, som man fra visse Sider har været tilbøjelig til at give det Udseende af. Der kunde være adskilligt at bemærke til den Opstilling, Bladet har foretaget, men jeg skal nøjes med at gøre opmærksom paa et ganske bestemt Forhold, som Bladets Medarbejder tilsyneladende helt ser bort fra, nemlig dette, at Landbruget i Aar kun har sit hjemmeavlede Foder at holde sig til. Alle ved, at de Smaa beholdninger, som fandtes i Landet sidste Efteraar, blev opbrugt sidste Vinter, saa at man i Aar kun har det hjemmeavlede Foder at holde Hus med, og nu er Forholdet jo det, som alle, der har det mindste Kendskab til Landbrug, ved, at dette Foder kan finde forskellig Anvendelse, og naar der er forskellige Muligheder for Anvendelse af den sparsomme Høst, vi har haft i Aar, er det vel menneskeligt, om Landmændene siger: Saa anvender vi dette sparsomme Foder i de Produktionsgrene, hvor Rentabiliteten er størst.

Derfor tror jeg, at hvis dette Lovforslag ikke var blevet fremsat og gennemført, havde Smørprisen nu ved Indgangen til Vinteren maattet nedsættes med ca. 50 Øre pr. kg, og saa tror jeg, at der vilde være stor Fare for, at det Foder, vi har til Raadighed, ikke fortrinsvis vilde blive anvendt til Malkekævg, men paa andre Produktionsgrene, hvor der er Mulighed for større Renta-